

Arrest

nr. 230 554 van 19 december 2019
in de zaak RvV X IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. MEULEMEESTER
Langestraat 152
9473 WELLE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Libanese nationaliteit te zijn, op 2 november 2018 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 11 oktober 2018 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 november 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 november 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. VAN DEN BOSSCHE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat V. MEULEMEESTER verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché F. VAN DIJCK, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 Op 11 oktober 2018 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging (hierna: de gemachtigde) een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26^{quater}). Dit is de bestreden beslissing, die op dezelfde dag aan de verzoekende partij ter kennis werd gebracht en die luidt als volgt:

"(...) In uitvoering van artikel 51/5, § 4, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de heer, die verklaart te heten:

*naam : E(...)
voornaam : W(...)
geboortedatum : (...)
geboorteplaats : (...)
nationaliteit : Libanon*

ALIAS (...)

ALIAS (...)

die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, het verblijf in het Rijk geweigerd.

REDEN VAN DE BESLISSING :

België is niet verantwoordelijk voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming van betrokkene dat aan Duitsland toekomt met toepassing van artikel 51/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 18.1(d) van Verordening 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013. (...)

Hieruit volgt dat België niet verantwoordelijk is voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming, dat aan de Duitse autoriteiten toekomt met toepassing van artikel 51/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en artikel 18.1(d) van Verordening 604/2013.

De betrokkene is niet in bezit van de in artikel 2 van de wet van 15.12.1980 bedoelde binnenkomstdocumenten.

Bijgevolg moet de betrokkene het grondgebied van België verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven binnen de 10 (tien) dagen en dient hij zich aan te bieden bij de Duitse autoriteiten. (...)"

1.2 Op 12 december 2018 verklaart de verzoekende partij vrijwillig naar Duitsland te vertrekken met de hulp van de Dienst Vreemdelingenzaken, en te verzaken aan alle beroepen en verblijfsprocedures in België.

1.3 Op 29 januari 2019 vertrekt de verzoekende partij vrijwillig naar Duitsland.

2. Over de ontvankelijkheid

Ambtshalve stelt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) de onontvankelijkheid van het beroep vast.

2.1 Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) kunnen slechts beroepen voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 51-2479/001, 116-117).

Een verzoekende partij beschikt over dit rechtens vereiste belang indien twee voorwaarden vervuld zijn: zij moet door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel

en wettig nadeel lijden en de eventueel tussen te komen nietigverklaring van die rechtshandeling moet haar een direct en persoonlijk voordeel verschaffen, hoe miniem ook.

Het belang waarvan een verzoekende partij blijf moet geven, moet bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep en zij moet dat belang behouden tot aan de uitspraak. De aard van het belang kan weliswaar evolueren, maar de verzoekende partij moet minstens aannemelijk maken dat de vernietiging haar een concreet voordeel oplevert.

2.2 Op 21 november 2019 deelt de Dienst Vreemdelingenzaken aan de Raad een door de verzoekende partij ondertekende verklaring van 12 december 2018 mee. Hierin verklaart de verzoekende partij vrijwillig naar Duitsland te vertrekken met de hulp van de Dienst Vreemdelingenzaken. Tevens geeft zij aan te verzaken aan alle beroepen en verblijfsprocedures in België. Ten slotte stelt zij dat zij zich aldus ten volle bewust is van wat dit impliceert. Op 26 november 2019 deelt de Dienst Vreemdelingenzaken aan de Raad mee dat de verzoekende partij op 29 januari 2019 vrijwillig is vertrokken met als bestemming H. (Duitsland).

Ter terechtzitting van 28 november 2019 wijst de waarnemend voorzitter de partijen op deze informatie. De advocaat van de verzoekende partij bevestigt dat de verzoekende partij is vertrokken en gedraagt zich naar de wijsheid. Zij voegt toe dat zij geen instructies heeft om officieel afstand te doen, maar dat, als de verzoekende partij dit zelf heeft gedaan, zij zich niet ertegen zal verzetten. De verwerende partij stelt dat de advocaat van de verzoekende partij erkent dat de verzoekende partij zich in H. en dus in Duitsland bevindt, en dat de verzoekende partij dus geen belang meer heeft.

2.3 Voorafgaandelijk benadrukt de Raad dat niet kan worden betwist dat de loutere overdracht van de verzoekende partij op zich geen invloed heeft op het belang bij het aanvechten van het overdrachtsbesluit.

Artikel 29.3 van de Verordening Nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (herschikking) (hierna: de Dublin III-verordening) bepaalt immers als volgt: "*Indien een persoon ten onrechte is overgedragen of indien een overdrachtbesluit in beroep of na bezwaar wordt vernietigd nadat de overdracht heeft plaatsgevonden, neemt de lidstaat die de overdracht heeft verricht, de betrokkene onmiddellijk terug.*"

Artikel 30.2 van de Dublin III-verordening bepaalt verder het volgende: "*Wanneer de betrokkene moet worden teruggezonden naar een lidstaat omdat hij ten onrechte is overgedragen of omdat het overdrachtsbesluit in beroep of na bezwaar is vernietigd nadat de overdracht heeft plaatsgevonden, worden de kosten van het terugzenden gedragen door de lidstaat die de overdracht oorspronkelijk heeft verricht.*"

Bijgevolg geeft een loutere overdracht op zich geen aanleiding tot het in vraag stellen van het belang (RvS 7 juni 2016, nr. 234.968), in tegenstelling tot hetgeen de verwerende partij ter terechtzitting lijkt voor te houden.

Deze vaststelling maakt echter niet dat de verzoekende partij hoe dan ook nog belang zou hebben. *In casu* blijkt dat de verzoekende partij op 12 december 2018, en aldus na het indienen van het thans voorliggende beroep tot nietigverklaring op 2 november 2018, heeft verklaard vrijwillig naar Duitsland te vertrekken, en tevens te verzaken aan alle beroepen en verblijfsprocedures in België. De Raad spreekt zich niet uit of deze verklaring moet begrepen worden als een daadwerkelijke afstand van het voorliggende beroep. Een verzoekende partij die haar belang bij het door haar ingestelde annulatieberoep bij de Raad wil bewaren, moet immers hoe dan ook een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces tonen. Wanneer haar belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet zij daarover een standpunt innemen en het actuele karakter van haar belang aantonen (cf. RvS 18 december 2012, nr. 221.810; RvV (AV) 12 december 2014, nr. 135 040). Wanneer er twijfel rijst omtrent haar belang, komt het dan ook toe aan de verzoekende partij om de Raad alle nuttige gegevens ter beoordeling voor te leggen die kunnen aantonen dat zij in de concrete omstandigheden van de zaak een belang bij de nietigverklaring heeft (cf. RvS 7 januari 2015, nr. 229.752). Aangezien de verzoekende partij op 12 december 2018 uitdrukkelijk te kennen heeft gegeven te verzaken aan alle beroepen en verblijfsprocedures in België en zich ten volle bewust te zijn van de implicaties van deze verklaring, kan de Raad niet anders dan vaststellen dat zij hiermee heeft

aangegeven niet langer de nietigverklaring van de bestreden beslissing na te streven, die zij door middel van het thans voorliggend verzoekschrift van 2 november 2018 had gevraagd. Ook ter terechtzitting van 28 november 2019 geeft de advocaat van de verzoekende partij uitdrukkelijk aan dat zij zich niet zal verzetten tegen hetgeen de verzoekende partij zelf heeft verklaard, en zich naar de wijsheid te gedragen.

In de geschetste omstandigheden blijkt niet dat de verzoekende partij nog over het wettelijk vereiste belang zou beschikken.

2.4 Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk wegens gebrek aan belang.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien december tweeduizend negentien door:

mevr. I. VAN DEN BOSSCHE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

I. VAN DEN BOSSCHE